

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 13 grudnia 2018 r. w sprawie T-167/13, Comune di Milano/Komisja Europejska, wniesione w dniu 22 lutego 2019 r. przez Comune di Milano

(Sprawa C-160/19 P)

(2019/C 131/39)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Comune di Milano (przedstawiciele: A. Mandarano, E. Barbagiovanni, S. Grassani, avvocati)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylene wyroku Sądu z dnia 13 grudnia 2018 r. w sprawie T-167/13, Comune di Milano/Komisja;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (UE) 2015/1225 z dnia 19 grudnia 2012 r. dotyczącej środków przyjętych przez SEA SpA, w postaci podwyższenia kapitału, na rzecz Sea Handling SpA [sprawa SA.21420 (C14/10) (ex NN 25/10)];
- obciążenie Komisji kosztami postępowania, w tym kosztami związanymi z postępowaniem w przedmiocie zastosowanie środka tymczasowego.

Zarzuty i główne argumenty

Zaskarżonym wyrokiem Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności wniesioną przez Comune di Milano przeciwko wyżej wskazanej decyzji Komisji.

Na poparcie odwołania Comune di Milano podnosi cztery zarzuty, z których wszystkie dotyczą naruszenia przez Sąd art. 107 TFUE i braku w niniejszym przypadku środków mogących być uznane za pomoc państwa.

W zarzucie pierwszym Comune di Milano z jednej strony zaprzecza, że rozpatrywane środki pomocy wykorzystują zasoby państwowe, a z drugiej strony podnosi niezgodność opracowanego przez Sąd „testu” na możliwości przypisania z zasadami określonymi w orzecznictwie wspólnotowym.

W zarzucie drugim Comune di Milano podnosi naruszenie przez Sąd zasad w dziedzinie dowodu na możliwość przypisania, zarówno z punktu widzenia nierównego traktowania w kwestii dowodu, jak i braku dowodu w znaczeniu „diachronicznym”.

W zarzucie trzecim Comune di Milano podnosi przeinaczenie przez Sąd okoliczności faktycznych i środków dowodowych przy ocenie poszlak przedstawionych przez Komisję na poparcie rzekomej możliwości przypisania spornych środków Comune di Milano.

W zarzucie czwartym Comune di Milano kwestionuje pod wieloma względami całość oceny dokonanej przez Sąd w odniesieniu do zastosowania przez Komisję kryterium prywatnego inwestora prowadzącego działalność w warunkach gospodarki rynkowej (zwane „MEIP”) i wniosków zaproponowanych w tym względzie w wyroku.